

Forfatter: Nansen, Betty

Titel: BREV TIL: Michaëlis, Karin FRA: Nansen, Betty (19uu-08-12)

Citation: Nansen, Betty: "BREV TIL: Michaëlis, Karin FRA: Nansen, Betty (19uu-08-12)", i *Kvindehjerter*, GYLDENDALSKE BOGHANDEL NORDISK FORLAG, s. 186. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002137185-000-shoot-L002137185000022.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Kvindehjerter

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

12. Avgust.

Betzy — jeg har løjet for Dem. Det er ikke sandt, at det var en fattig Familie, jeg skulde spille for. Det var for Birger.

De véd slet ikke, hvem han er. Jeg har vist daarlig nok nævnet hans Navn. Det er ogsaa ligemeget. Nu kan jeg ikke give Dem en lang Forklaring.

Tro, tænk, mén, hvad De vil — jeg elsker dette Menneske, jeg elsker ham, som jeg aldrig har elsket nogen, som jeg aldrig troede det muligt, at jeg kunde komme til at holde af nogen.

Han er mit Liv, min Dag, min Nat, min Søvn — han er Brødet paa mit Bord, han er Blodet i mine Aarer — jeg er ikke uden ham.

Han véd slet ikke, han faar aldrig at vide, han kan ikke vide, hvor jeg elsker ham — og hvordan mit Liv vil blive, hvis han gaar fra mig.

s. 187Og han vil rejse, Betzy!

Han vil rejse over alle Bjærge og Søer — jeg skal aldrig, aldrig se ham mere.

Det var bestemt, længe før vi traf hinanden. Gaarden har været til Salg over et Aar — han var næsten erklæret fallit. Saasnart den var gaaet over paa andre Hænder og Gælden betalt, vilde han rejse til Østen og søge sig en Vej dér. Han har ført sit Liv altfor udfordrende og hensynsløst til nu at kunne leve af de andres Naade.

Alt det var bestemt, før vi traf hinanden. Han bad mig, Dagen efter vort første Møde, at vi ikke skulde sés mere.

»Det kunde blive farligt for mig paa dette Tidspunkt af mit Liv«, sagde han, »jeg tør ikke komme ud af Kurs nu!«

Vi tog højtidelig Afsked for Dagen efter at falde i hinandens Arme. Afrejsen var fastsat til den 2den August, — han skubbede den bestandig ud. Men nu skal det være.

Paa Lørdag — to Dage efter Koncerten.

Hvis han ikke bryder vor Aftale — hvis han ikke rejser uden at sige Farvel. Han har lovet, s. 188han har svoret de dyreste Eder, at han ikke vilde gøre det — men Angsten sidder mig i Kroppen. Han kunde jo gøre det for at skaane mig, for at bringe os over det.

Han véd slet ikke det med Koncerten, han vilde aldrig have tilladt det. Det var en vanvittig Idé, der før mig gennem Hovedet en Dag, da jeg ikke kunde holde den Tanke ud at skulle miste ham. Han har været baade krænket og bedrøvet over, at jeg spildte vore sidste Dage paa noget saa unødvendigt.

— — —

— — —

Det er imorgen. Der er udsolgt for længe siden. 14,000, naar Udgifterne gaar fra. Selv med hans Vaner kan han leve for det et Aarstid. Og til den Tid — der kan jo ske saa meget — blot han ikke rejser bort, blot jeg beholder ham her.

Er det muligt, Betzy, er det muligt, at han ikke vil modtage Pengene?

Den Tanke er slet ikke falden mig ind før nu. Mænd har jo Æresbegreber helt forskellige fra vore. s. 189Der var ikke den Ting, jeg ikke vilde gøre, for at vi kunde blive sammen.

Eller hvis han rejser fra mig, uden at jeg véd det. Maaske imorgen — maaske mens jeg spiller —

Det er imorgen, Koncerten er. Jeg er saa angst. Ogsaa for at spille. Jeg kan ikke, det gaar galt. Jeg er uden Øvelse, uden Teknik. Det bliver Pjank og Pjat.

Det er jo det uvæsentlige — og alligevel — — Jeg synes, der ligger noget Ondt og Truende foran mig.

Hvorfor? Hvad har jeg gjort? Hvad er det, der venter mig.

Betzy, jeg er saa angst, at Pennen ryster i min Haand.

M.

